

Gondolatok és javaslatok a Magyar Zarándokútról a Nyitó Zarándoklat kapcsán (2011. március 31.- április 14.)

Soha nincs időnk semmire. Egy nap 10-20 telefont, s egy csomó dolgot kell elintéznünk, de ha másnap megkérdeznék, már nem is nagyon tudjuk, mivel töltöttük előző nap az időnket.

S mire nem marad időnk soha, mit rangsorolunk hátra leginkább?

Magunkat. Hát nem furcsa, hogy éppen saját magunkra nem jut elég idő?

Mindenki minden nap a saját ÚTját járja, ÚTon van.

Sokszor beleveszünk a részletekbe, nem látjuk a lényegét, a fontos dolgokat. Ezért is van szükség erre az ÚT-ra, mert itt van mód és idő önmagunk megismerésére. Megszűnnek, lekopnak a lényegtelen, felesleges dolgok, s rájöhethetünk, melyek azok az értékek, amelyek igazán fontosak számunkra.

S ki tudja megcsinálni az ÚT-at? Mindenki, aki eldöntötte, hogy elindul.

S nem kell egyszerre végigmenni, lehet több részletben is, egy a lényeg, hogy indulj el, tedd meg az első lépést...

Bizony sokszor szenvedtünk, de a legnehezebb helyzetekben csodák történtek velünk, és tudtuk, hogy sikerülni fog, hiszen Istentől jeleket kaptunk, hogy velünk van. Indulj el Te is!

Mi ilyennek láttuk a zarándokút helyszíneit:

1. szakasz: Esztergom – Dobogókő

Javaslom mindenkinek, hogy az indulást megelőző napon minél előbb érjen Esztergomba: ezt a hangulatot, amit a királyi vár, a Bazilika, a Kálvária, a Szt. Adalbert Központ és az egész hegy nyújt – ezt át kell érezni. Ha van rá időd, sétálj át a Duna túloldalára – lélegzetelállító onnan a várhegy panorámája.

Nem véletlen, hogy Esztergom a kiindulópont...

A városban a Babits-múzeum előtti-mögötti rész igen-igen meredek volt.

A Vaskapu előtt a keresztre feszített Jézusnak virágot vittünk és elénekeltük a „Velem vándorol utamon Jézus” kezdetű zsoltárt, majd nem sokkal később a Mária szobornál a „Boldogasszony Anyánk” kezdetű régi Himnuszunkat.

Pilisszentlélek: a pálos kolostorromnál aludni, szenderegni fél órát, csodálatos volt.

A kocsmában Zarándokfröccsöt kértünk (4 dl szóda, 1 dl bor) 100 Ft. /Régi neve kisházmester./

Dobogókőre már fáradtan érkeztünk, a vacsora után azonnal elaludtunk.

2. szakasz: Dobogókő – Pilisszentiván

Gyönyörű a Szentkút **Pilisszentkereszt** előtt, majd szlovák feliratos táblák jönnek.

A pálos templom melletti kőtárat meg kell nézni.

A ciszterci kolostorrom /Gertrudis sírja/ és a Klastromkút hangulata felejthetetlen.

Pilisszántó csodái: Trézsi forrás egyedülálló forrásbarlanggal, Csillagösvény, Boldogasszony kápolna, Pilis keresztye, Sziklaszínpad.

A templomon belül levő alagútban a keresztes követ fel-tétlen nézzük meg.

A mészégető boksák romjai különlegesek.

Pilisszentivánon a szállás és a fogadtatás szenzációs.

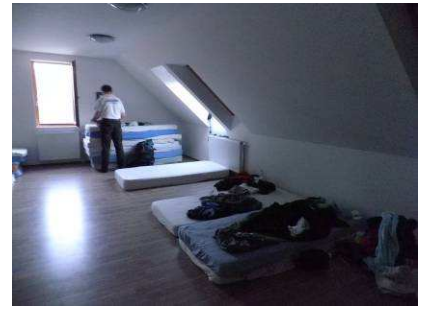

3. szakasz: Pilisszentiván - Normafa

A valamikori bányaterületen vezet keresztül az út, forgóajtó az erdő közepén, majd gyönyörű szurdokvölgyön megyünk a Zsíroshegy felé.

Máriaremetén a templom és a gesztenyés park, **Makkosmárián** a templom környéke megkapó. Furcsa érzés volt a Normafánál kijönni az erdőből a városi nyüzsgésbe.

Este a szállásra egy ismeretlen hölgy egy tálca süteményt hozott a zárandokoknak...

4. szakasz: Normafa – Szigetszentmiklós

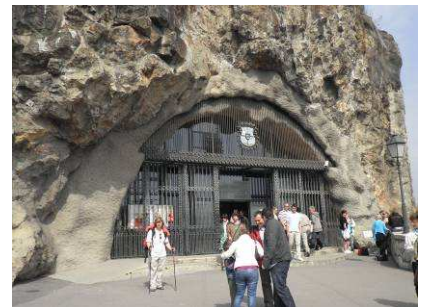
Három csodálatos, piciny gyermek kísér minket ma a szüleikkel.

Városi szakasz, visszatértünk a „civilizációba” – autók, lámpák, zebrák: igen zavaró. Csak magadra nem tudsz figyelni. A Várban tömeg /éppen vasárnap/, elmenekülünk.

Javaslatunk: legyen alternatív útvonal, hogy aki nem akar bemenni a budai várba, az kikerülhesse az egészet.

A gellérthegy **Sziklatemplom** hozza a megnyugvást – kihagyhatatlan! Mellesleg itt kapjuk a legszebb pecsétet a zárandokútlevelünkbe.

Budafokon a kápolna és a Kálvária a béke szigete, de az út Szigetszentmiklósig zajos, piszkos sok helyen. A szállás a Soroksári Duna-parton nagyon szép, kedves a fogadtatás.

5. szakasz: Szigetszentmiklós – Dabas.

Réggel a Duna parti utunk gyönyörű, majd a Duna- Tisza csatorna nyílegyenes vonala mentén megyünk Dabasig. Egy nagy fa alatt igen jól esik egy kis alvás.

Szívélyesen fogadtak bennünket Dabason.

6. szakasz: Dabas – Ráckeve.

Rétesházzal kezdjük a napot, majd az újszülöttek parkja mellett visz az utunk.

Borzaspusztá keresztje és romtemplomának hatása sokáig elkísért bennünket.

A Nemzeti Park tavain rengeteg a madár, majd a csatornából szürkemarha csorda iszik.

Megpihenni kötelező a pusztá közepén levő Apaj Hotel előterében lévő oszlopok között – aki elfáradt, ott is alhat.

Fél óra múlva egy régi Duna meder vízzel tele árkan cipőt levéve kellett átgázolnunk.

Az 51-es utat keresztezve már hívogat minket Ráckeve, amely gyönyörű panorámával várt minket – a szállás és szállásadóink igen kedvesek.

7. szakasz: Ráckeve – Dunavecse

Ráckeveén kihagyhatatlan a temetőben a Kálvária és János vitéz sírja. Utunk a gát tetején vezet a Tassi zsilipig, majd Dunavecseig.

Szállás a híd közelében, régi munkásszállón, emeletes vaságyakon. A szálláson minden zárandok szöveget ver be egy fatuskóba.

8. szakasz: Dunavecse – Solt Kalimajor

Apostagon is barátságos emberek várnak, s látnivalók: templom, gyermekek által kifestett paplak, volt zsinagóga. Dunaegyházán finom sajtokat kóstoltunk, majd a solti pincék mellett elhaladva Révbérpusztán végre egy felújított, gyönyörű régi majorsági központot találtunk.

Szállás a Teleki kastélyban Kalimajorban, a Duna melletti, szép parkban – megpihenni ideális.

9. szakasz: Kalimajor – Kalocsa

A Duna töltésén vezet az út, majd óriási, gondozott termőföldek között, ahol sok özcsapattal találkozunk. Dunapataj szélén egyedülálló, gyönyörűen megkomponált életkép: Jézus a kereszt súlya alatt a földre rogy. Majd a Szelidi-tó felé kanyarodunk.

Gombolyag előtt nádkötegek, majd az újraéledő néhány házas település az oroszok által agyonvert 15 katona emlékművével.

A kalocsai székesegyház kettős tornya már Szelídtől mutatja az irányt. Az Érsekkert szomszédságában levő patinás középiskolás kollégiumban vár ránk a szállás.

10. szakasz: Kalocsa – Fajsz

A legrövidebb szakasz miatt legalább fél nap Kalocsán fordítható: Jezsuita templom, érseki könyvtár, kincstár, stb. Kálváriája szép lesz, ha felújítják.

Utunk az itt még meglévő, szántóföldeket elválasztó erdősávok mentén vezet Bátyára, ahol hihetetlen kedvességgel találkoztunk: egy néni rokkantkocsiból Mária-énekeket énekelt nekünk, mindenki ránk köszönt, süteményt és perccet sütöttek. Kálváriáját ne hagyjuk ki!

Fajszig a töltésen visz az út, szállás a kompátkelőnél. A templombelstöt feltétlenül nézzük meg!

11. szakasz: Fajsz – Szekszárd

Egész nap töltésen megyünk, átkelünk a Szt. László hídon a Dunán, majd a Sió töltésén visz utunk.

Gemenc szélén járunk, sok madárral, özcsapattal találkozunk. Szekszárd látképe már messziről mutatja az utat.

12. szakasz: Szekszárd – Ófalu

A városból meredek kaptató visz fel a Kálváriához, majd a pincék között ereszkedünk le a Remete-kápolnához: egyszerűen csodálatos, mellette forrás.

Újra hegyes-dombos vidék: Grábóc, majd gyönyörű házak Cikón. A tetőről gyönyörű lankás dombhát lejt le Ófalu felé, ahova feszületek, szobrok vezetnek be.

Szép szállás az óvodában.

13. szakasz: Ófalu – Püspökszentlászló

Mecseknádasd szépségei megragadóak: kilátó, várhegy, Kálvária, Szt. István templom, skóciai Szt. Margit emlékek.

Óbánya és temploma gyönyörű, a patak mentén vízesés, mésztufagát.

A Réka kunyhónál, az Etelka forrás mellett a ház szállásként is kiváló, a háziak madársóskával, medvehagymás lepénnyel vártak bennünket.

Püspökszentlászlónál a püspöki kastély, mögötte az apácák temetője és Szt. László szobra után az Életvezetés házában pihentünk meg. Ervin atyával a házi kápolnában töltött idő felejthetetlen.

Megérkezésünk után fél órával elkezdett esni az eső, s reggelig zuhogott.

14. szakasz: Püspökszentlászló – Pécs

Eső elállt, mi meg indultunk a sáros utunkon. Hegyi terep, éledő természet: az Árpád-tető után medvehagyma szőnyeg az egész erdő alja.

Dömörkapunál tértünk vissza a természetből a városba: sok ember, autóbuszok, a Tettyén romok, panoráma út, autók, lámpák, házak. A Székesegyház melletti zarándokház helyett Papp Lajosnál alszunk: háza a magyarság palotája.

15. szakasz: Pécs – Máriagyúd

Zárónap, s az első esős napunk. A Székesegyháztól indulunk, s végigmegyünk a központon (még korán van, kicsi a mozgás), a külvároson átvezető út már terhes: a főúton kamionok húznak el mellettünk.

11 órakor Pogánynál eláll az eső, szép az út. A gyorsabb, hangosabb aznapi csatlakozókat előreengedjük, mi négyen vándorlunk felfelé a Tenkes hegy meredek kaptatóján több pihenővel.

Felettünk 4 sólyom köröz, hol alacsonyan, hol egész magasan. Szükségünk van a segítségükre. (A professzor úr már nem is eszik, csak vizet iszik 2 napja.)

Végre felérünk a tetőre, majd leereszkedünk Máriagyúdra, a kegytemplomhoz.

Felmegyünk a lépcsőkön, a templomban elénekeljük a Boldogasszony anyánkat, régi Himnuszunkat, elmondjuk a Miatyánkot – megérkeztünk!

/Esztergomban a várban az indulás reggelén a földön találtam egy arany fülbevalót – Máriagyúdon az egyik szobor ég felé nyitott tenyerébe helyeztem./

Zárásként:

Csodálatosan szép ez az ország, a mi hazánk! Jó ezt megtapasztalni.

JÓ UTAT!

Rideg László, 2011. április